

лин-зоином.

В условиях общего облучения дозой 250p отмечается появление в надпочечниках сильно вакуолизованных клеток с пикнотичными ядрами. Облучение большими дозами приводило к отеку органа, полнокровию сосудов, стазам, кровоизлияниям, дистрофическим, некробиотическим изменениям клеток в пучковой и сетчатой зонах. Для общего облучения характерно увеличение веса железы и расширение коркового слоя, а также зависимость веса надпочечников от дозы облучения.

В условиях длительного облучения (суммарная доза до 100 p) одним из характерных признаков коры надпочечников явилось ее значительное расширение. Гипертрофия коры происходила за счет увеличения размеров пучковой зоны. Признаки активности железы сопровождались увеличением размеров самих адренокортикоцитов и их ядер. Наблюдались признаки повреждения клеточно-тканевых структур. Эти признаки носили однотипный характер. Наиболее характерными были: дезорганизация коры надпочечников и локальные очаги лейкоцитарных инфильтратов. Появляются клетки с пикнотическими ядрами, а также увеличение числа диплоидных и полиплоидных клеток. Эти факты подчеркивают неполноценность и напряженность компенсаторно-восстановительных процессов, происходящих в адреналовой железе.

РЕПАРАТИВНА РЕГЕНЕРАЦІЯ ДОВГИХ ТРУБЧАСТИХ КІСТОК ПРИ ДІЇ СОЛЕЙ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ

В. Я. Пак

Кафедра нормальної анатомії

Проводячи досліді на білих щурах, моделювали зерелом великогомілкової кістки, після чого в ра-

ціон 30-ти дослідних щурів вводили комплекс солей важких металів, в кількості що відповідає рівню в ґрунті деяких районів Сумської області. 30 тварин склали контрольну групу. Кожних 10 днів третину дослідних тварин і контрольної групи виводили з експерименту, а моголь піддавали гістологічному дослідженню фарбуючи гематоксилін-еозином та за ван Гізоном.

Рання стадія регенерації характеризується затримкою розсмоктування гематоми, наявністю ниток фібрину, зменшенням товщини окістя, яке має в основному фібробластоподібний вигляд, цитоплазма багата зернистістю. Остеогенні клітини недостатньо диференціюються, в міжклітинній речовині виявляються волокнисті структури при фарбуванні за ван Гізоном. В місцях крововиливів відмічається затримка проростання сполучнотканинними клітинами і судинами. Серед тканини, що заново утворилася, зустрічаються великі скупчення фібробластів, фіброцитів і гістіоцитів, Гаверсові канали частково резорбуються. В пізніх стадіях формування кісткової моголі її складає губчаста кісткова тканина із різної товщини кісткових балочок і трабекул. Фіброзна тканина, заміщується жировими клітинами та гемопоетичною тканиною. Розміри кісткових островків в різних ділянках моголі не однакові. В центральній її частині вони збільшені, а ближче до периферії зменшуються. Кісткові балочки у дослідних препаратах зтончені, зповільнюється відкладення солей.